

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Verwaltungsgericht Schwerin (Německo) dne 4. května
2009 — Agrargut Babelin GmbH & Co KG v. Amt für
Landwirtschaft Bützow**

(Věc C-153/09)

(2009/C 180/42)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Schwerin

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Agrargut Babelin GmbH & Co KG

Žalovaný: Amt für Landwirtschaft Bützow

Předběžné otázky

- 1) Je zemědělci zakázáno, aby před uplatněním veškerých platebních nároků založených na vynětí půdy z produkce uplatnil platební nároky založené na stálé pastvině — i tehdy, když nevlastní další plochy (orné) půdy vhodné k vynětí z produkce?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Použijí se sankce podle článku 51 nařízení (ES) č. 796/2004⁽¹⁾ také na zemědělce, který před 29. prosincem 2006 (kvůli nedostatku půdy vhodné k vynětí) porušil povinnost přednostního uplatnění platebních nároků založených na vynětí půdy z produkce?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 141, s. 18.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Bundesfinanzhof (Německo) dne 6. května 2009 —
Finanzamt Leverkusen v. Verigen Transplantation Service
International AG**

(Věc C-156/09)

(2009/C 180/43)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalovaný: Finanzamt Leverkusen

Žalobkyně: Verigen Transplantation Service International AG

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 28b část F první pododstavec šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977⁽¹⁾ o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu vykládán v tom smyslu, že
  - a) tkáň chrupavky odebraná člověku („biopsat“), která je přenechána podnikateli za účelem namnožení buněk a následného vrácení jako implantátu pro dotčeného pacienta, je „movitým hmotným majetkem“ ve smyslu tohoto ustanovení,
  - b) vyjmutí buněk kloubní chrupavky z tkáně chrupavky a následné namnožení buněk je „pracemi“ na movitém hmotném majetku ve smyslu tohoto ustanovení,
  - c) služba byla příjemci služby poskytnuta „pod jeho identifikačním číslem pro daň z přidané hodnoty“ již tehdy, pokud je toto číslo uvedeno na faktuře poskytovatele služby, aniž byla uzavřena explicitní písemná dohoda o jejím poskytování?
- 2) V případě záporné odpovědi na některou z výše uvedených otázek:

Má být čl. 13 část A odst. 1 písm. c) šesté směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu vykládán v tom smyslu, že vyjmutí buněk kloubní chrupavky z tkáně odebrané člověku a následné namnožení buněk je „poskytováním péče při výkonu lékařských a nelékařských zdravotnických povolání“ tehdy, pokud buňky získané z namnožení buněk jsou dárci znovu implantovány?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23.

**Žaloba podaná dne 7. května 2009 — Komise Evropských
společenství v. Nizozemské království**

(Věc C-157/09)

(2009/C 180/44)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: H. Støvlbæk a W. Roels, zmocněnci)

Žalované: Nizozemské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Nizozemské království tím, že přijalo a ponechalo v platnosti čl. 6 odst. 1 zákona ze dne 3. dubna 1999 o zákonné úpravě povolání notáře, nesplnilo povinnosti, které mu vyplývají ze Smlouvy o založení Evropského společenství, zejména z článků 43 ES a 45 ES;

— uložit Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise zaprvé vytýká, že předpoklad státní příslušnosti pro přístup k povolání notáře a jeho výkon představuje nepřiměřené omezení článkem 43 ES zaručené svobody usazování notářů, kteří jsou státními příslušníky jiného členského státu. Článek 45 ES sice stanoví výjimku z ustanovení týkajících se svobody usazování, nicméně pouze ve vztahu k činnostem, které jsou přímo a specificky spjaty s výkonem veřejné moci. Komise je názoru, že úkoly, které notář podle nizozemského práva plní, představují v pouze velmi omezeném rozsahu výkon veřejné moci, takže tato okolnost nemůže ve světle ustálené judikatury týkající se článku 45 ES odůvodnit takové omezení.

Zadruhé Komise vytýká skutečnost, že předpoklad státní příslušnosti není ve světle článku 43 ES v každém případě vhodný pro zajištění úrovně profesní způsobilosti, kterou je zajištěna ochrana spotřebitelů. Existuje jistě jiný — volný pohyb méně omezující — způsob zajištění vysoké úrovně profesní způsobilosti, jež je nezbytná pro výkon úkolů notáře, a sice možnost hostitelského členského státu vyžadovat jedno z kompenzačních opatření, která stanoví článek 4 směrnice 89/48/EHS⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Směrnice Rady ze dne 21. prosince 1988 o obecném systému pro uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy (Úř. věst. L 19, s. 16; Zvl. vyd. 05/01, s. 337).

Žaloba podaná dne 7. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-158/09)

(2009/C 180/45)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: I. Martínez del Peral Cagigal a M. van Beek, zmocněnci)

Žalovaný: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Španělské království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k provedení směrnice 2003/88/ES⁽¹⁾ ve vztahu k pracovníkům, kteří nejsou civilními zaměstnanci veřejnoprávních orgánů, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 1 odst. 3 směrnice 2003/88/ES a čl. 18 písm. a) směrnice 93/104/ES⁽²⁾, zacho- vaného čl. 27 odst. 1 směrnice 2003/88/ES, kterou je třeba číst ve spojení s přílohou I částí B téže směrnice;

— uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem směrnice 2003/88/ES je stanovit minimální požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví pro úpravu pracovní doby. Jako kodifikační směrnice nahradila směrnicí 93/104/ES, aniž by byly dotčeny povinnosti členských států ohledně prováděcích lhůt.

Prováděcí opatření směrnice 2003/88/ES oznámená Komisi španělskými orgány nezahrnují právní a správní předpisy nezbytné k provedení směrnice ve vztahu k pracovníkům, kteří nejsou civilními zaměstnanci veřejnoprávních orgánů.

Článek 1 odst. 3 směrnice 2003/88/ES stanoví, že tato směrnice se vztahuje na všechna odvětví činnosti, veřejná i soukromá, ve smyslu článku 2 směrnice 89/391/EHS⁽³⁾, která obsahuje určité výjimky z důvodu zvláštností vlastních některým specifickým činnostem veřejné služby, například ozbrojených sil nebo policie, nebo určitým specifickým činnostem civilní ochrany. V souladu s judikaturou Soudního dvora se kritérium použité zákonodárcem Společenství pro určení působnosti směrnice 89/391/EHS nezakládá na příslušnosti pracovníků k určitým odvětvím činnosti uvedeným v jejím článku 2, zohledněným jako celek, ale výhradně na konkrétní povaze určitých zvláštních úkolů uskutečňovaných pracovníky v daných odvětvích.

V důsledku toho má žalobkyně za to, že není pochyb o tom, že směrnice 2003/88/ES se vztahuje na pracovníky, kteří nejsou civilními zaměstnanci veřejnoprávních orgánů, a tedy na státní policii (Guardia Civil), takže nepřijetí prováděcích opatření v tomto odvětví představuje porušení uvedené směrnice.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381).

⁽²⁾ Směrnice Rady 93/104/ES ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 307, s. 18; Zvl. vyd. 05/02, s. 197).

⁽³⁾ Směrnice Rady ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (Úř. věst. L 183, s. 1; Zvl. vyd. 05/01, s. 349).